

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 groszy, z przesyłką, zwyczajną 85 groszy, polecena 1 zł, 15 groszy, Prenumerata kwartalna 5 złotych, Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30395.

TREŚĆ: Monopol spiryтусowy. 85. Rozp. Min. Skarbu z 18/I 1926 r. o kontroli skarbowej nad przewozem w kraju spirytusu i wyrobów wódczanych oraz przywozem z zagranicy i wywozem zagranicę spirytusu i wyrobów ze spirytusu. Przepisy celne. 86. Okólnik z 4/II 1926 r. w sprawie zmiany punktu 4, okólnika z 15/XII 1925 r. i. D.C. 12881/II o zwalnieniu od cła darów amerykańskich. 87. Okólnik z 6/II 1926 r. w sprawie dat uprawniających do korzystania z ulg celnych. Przepisy o państwowym służbie cywilnej. 88. Rozp. Rady Min. z 27/I 1926 r. zmieniające rozp. z 28/X 1925 r. w sprawie terminu ogłoszenia wykazów stanowisk.

Monopol Spirytusowy.

85.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 stycznia 1926 r.

o kontroli skarbowej nad przewozem w kraju spirytusu i wyrobów wódczanych oraz przywozem z zagranicy i wywozem zagranicę spirytusu i wyrobów ze spirytusu.

Na mocy art. 5, 7, 19, 30, 31, 32, 48 i 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmieniu, ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720), zarządza się co następuje:

CZĘŚĆ I.

Przewóz spirytusu i wyrobów wódczanych w kraju.

A. Przepisy ogólne.

§ 1. Każda przesyłka spirytusu ponad 1 litr w naczyniach niemonopolowych, a spirytusu w naczyniach monopolowych i wyrobów wódczanych ponad 15 litrów objętościowych winna być zaopatrzona w list konwojowy względnie świadectwo przewozowe według załączonych wzorów.

Przesyłki spirytusu ponad litr w naczyniach niemonopolowych i przesyłki spirytusu w naczyniach monopolowych oraz wyrobów wódczanych ponad 15 litrów objętościowych, które

nie mają listu konwojowego, względnie świadectwa przewozowego, lub których zawartość nie zgadza się z danymi listu konwojowego, względnie świadectwa przewozowego, podlegają zatrzymaniu przez władze skarbowe lub policyjne.

Przez przesyłkę rozumie się jedno lub kilka opakowań, skierowanych pod jednym adresem.

Wspomniane władze wszczynają dochodzenie w celu ustalenia pochodzenia i przeznaczenia przesyłki oraz zabezpieczenia interesów Skarbu, a zatrzymane przesyłki aż do ukończenia dochodzenia pozostają w przechowaniu urzędu skarbowego ażeby i monopolów państwowych miejsca zatrzymania.

§ 2. Listy konwojowe mają na celu stwierdzenie prawidłowości odbytej odprawy, transportu i dostarczenia przesyłki odbiorcy w nienaruszonym stanie. Listy konwojowe stosuje się:

1) do wszelkich przesyłek spirytusu, za wyjątkiem spirytusu, przeznaczonego do wyrobu wódek, na cele domowo - lecznicze i naukowe, oraz skażonego ogólnym środkiem skażającym (wzór Nr. 1 typ A);

2) do przesyłek wyrobów wódczanych i przetworów spirytusowych wysyłanych zagranicę (wzór Nr. 1 typ B).

§ 3. Świadectwa przewozowe mają na celu przede wszystkim stwierdzenie pochodzenia przesyłki i uiszczenia sprzedażnej ceny monopolowej za spirytus w niej zawarty i stosuje się je do przesyłek:

1) spirytusu, przeznaczonego do wyrobu wódek, na cele domowo - lecznicze i naukowe oraz spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (wzór Nr. 2);

2) wszelkich wyrobów wódczanych i esencji owocowych wewnątrz kraju (wzór Nr. 3).

§ 4. List konwojowy, względnie świadectwo przewozowe aż do czasu ich załatwienia, nie mogą być odłączone od przesyłki, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 5. Na opakowaniach przesyłek należy na widocznym miejscu oznaczyć firmę wysyłającą i zawartość spirytusu lub wyrobów ze spirytusu; na naczyniach zaś transportowych (beczkach, balonach, blaszankach i t. p.) należy oznaczyć oprócz firmy wysyłającego i zawartości spirytusu lub wyrobów ze spirytusu także numer naczynia i jego tarę.

§ 6. I rzewozem spirytusu lub wyrobów wódczanych, po za publicznymi zakładami przewozowymi (koleją, statkami, pocztą), mogą się zawodowo trudnić tylko takie przedsiębiorstwa ekspedytorskie, które otrzymały uprawnienie do tego od władzy skarbowej II instancji. W razie niesposobienia się ekspedytora do przepisów skarbowych, uprawnienie może mu być odebrane przez pomienioną władzę skarbową na pewien czas lub na zawsze bez jakiegokolwiek odszkodowania.

Ekspedytorzy powinni prowadzić rejestr przesyłek spirytusu i wyrobów wódczanych według wzoru Nr. 5 z wymienieniem daty przyjęcia i daty wysłania przesyłki, firmy i siedziby przedsiębiorstwa wysyłającego i odbierającego, faktury oraz ilości, rodzaju znaków i numerów naczyń, względnie opakowań, tudzież ich zawartości w litrach lub butelkach.

§ 7. Jeżeli wysyłka lub odbiór przesyłki następuje przez urząd celny lub inny organ skarbowy, czynności, które w myśl następnych paragrafów części I niniejszego rozporządzenia powinny być dopełnione przez skarbowy organ nadzorczy przedsiębiorstwa wysyłającego lub odbierającego, wykonywane są przez wyznaczanego urzędnika lub urzędników celnych.

B. Przesyłki, idące za listem konwojowym.

§ 8. Listy konwojowe sporządza się w 2 egzemplarzach: pierwopisie i wtórniku. Przedsiębiorcy są obowiązani zaopatrzyć się w odpowiednią ilość druków listów konwojowych według załączonych wzorów.

Skarbowe organy nadzorcze mają prowadzić (według załączonego wzoru Nr. 4) rejestr sporządzanych listów konwojowych według poszczególnych przedsiębiorstw, nad którymi sprawują nadzór.

§ 9. Odprawa spirytusu z gorzelnii, rektyfikacji, wolnych składów i składnic monopolowych może nastąpić na zlecenie Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego, jej oddziałów lub zakładów albo też firm uprawnionych przez D. P. M. S. do komisowej sprzedaży.

§ 10. Przed dokonaniem odprawy organ nadzorczy danego przedsiębiorstwa powinien stwierdzić, czy naczynia (beczki, cysterny it.d.), względnie opakowania, które mają być użyte do przewozu, są w stanie zdatnym do użytku i umożliwiającym nałożenie urzędowego zabezpiecze-

nia. O ile zauważone braki nie dadzą się niezwłocznie usunąć, naczynia względnie opakowania nie mogą być użyte do przewozu.

§ 11. Urzędnik, dokonywujący odprawy, powinien być obecny przez cały czas jej skutecznym, w szczególności przelewaniem spirytusu ze zbiorników do naczyń, w których ma nastąpić przewóz, aż do nałożenia urzędowego zabezpieczenia, powinno się odbywać pod jego ciągłym i osobistym dozorem. Stwierdzenie ogólnej ilości spirytusu w przesyłce w litrach 100% oraz pobranie prob, o ile proby w myśl obowiązujących przepisów mają być pobrane, powinno być dopełnione osobiście przez urzędnika dokonywującego odprawy, który nie może wyręczać się przy tem nikim innym.

§ 12. Przesyłki spirytusu, wyrobów wódczanych i innych przetworów spirytusowych, które w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia powinny być zaopatrzone w listy konwojowe, podlegają urzędowemu zabezpieczeniu (zamknięciu).

Urzędowego zabezpieczenia dokonywa osobiście urzędnik, skutecznym odprawę, przez nałożenie na naczyniach (beczkach, cysternach i t. p.), względnie opakowaniach ołowianych plomb. Inne sposoby urzędowego zabezpieczenia przewożonego spirytusu lub wyrobów ze spirytusu są dopuszczalne tylko za zezwoleniem urzędu akcyz i monopolów. Powracające próżne beczki i cysterny natychmiast po opróżnieniu podlegają również urzędowemu zabezpieczeniu.

Liczbę, rodzaj i miejsca urzędowych zamknięć należy dokładnie oznaczyć w liście konwojowym, aby skarbowy organ nadzorczy przedsiębiorstwa odbierającego mógł przekonać się w zupełności o ich nienaruszonym stanie.

§ 13. Każdą zamierzoną przesyłkę przedsiębiorca lub jego upoważniony zastępca winien zgłosić właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, doręczając, po wypełnieniu oświadczenia na pierwszej stronie, dwa egzemplarze listu konwojowego (zgłoszenie).

§ 14. Urzędnik dokonywujący odprawy obowiązany jest wypełnić w obydwóch egzemplarzach listu konwojowego odnośne rubryki (wynik rewizji przy wysłaniu), sprawdzić zgodność wyniku rewizji z pozycjami właściwej księgi magazynowej (obrachunkowej) oraz zaświadczyć tę zgodność w liście konwojowym własnoręcznym podpisem i pieczęcią urzędową.

Ogólna zawartość spirytusu w przesyłce w litrach 100% i ewentualnie uiszczona sprzedażna cena monopolowa powinna być oznaczona słownie i liczbami.

§ 15. W razie zajścia przy wystawieniu listu konwojowego jakiegokolwiek omyłki, należy omyłkowy zwrot przekreślić i widocznie sprostować, a dokonane sprostowanie omówić i stwierdzić własnoręcznym podpisem urzędnika i pieczęcią urzędową organu nadzorczego danego przedsiębiorstwa. Żadne wycierania, podskrobywania i t. d. nie są w liście konwojowym dopuszczalne.

Jeżeli sprostowanie omyłki nastęrcza znaczniejsze trudności, druki obydwóch egzemplarzy powinny być przekreślone i dołączone do teczki

danego przedsiębiorstwa, a do wystawienia listu konwojowego należy użyć innego druku.

§ 16. Urzędnik, dokonywujący odprawy, ma oznaczyć odpowiedni czasokres, zastosowany do miejscowych warunków komunikacyjnych, w ciągu którego przesyłka ma być dostarczona odbiorcy. Czasokres ten ma być oznaczony na obydwóch egzemplarzach listu konwojowego.

§ 17. List konwojowy, podpisany przez przedsiębiorcę lub jego upoważnionego zastępcę, wydaje się odbiorcy, względnie przewoźcemu, a w razie przewozu publicznymi zakładami przewozowymi dołącza się go do dokumentu przewozowego. Otrzymujący list konwojowy winien pokwitować z jego odbioru na wtórniku.

§ 18. Otrzymujący list konwojowy ma obowiązek czuwania nad tem, aby urzędowe zamknięcie nie zostało uszkodzone lub zerwane, aby zawartość przesyłki nie została uszczuplona ani zanieczyszczona i aby sama przesyłka wraz z listem konwojowym została dostarczona we właściwym czasie do miejsca jej przeznaczenia. Obowiązki te nie wykluczają odpowiedzialności przedsiębiorcy, przewidzianej w § 53 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218), przechodzą na każdego, kto przejmuje przesyłkę w celu jej przewiezienia i dostarczenia do miejsca odbioru (przewoźnicy, ekspedytorzy). W tym wypadku otrzymujący list konwojowy i wszyscy przewoźcy ponoszą odpowiedzialność za uszczerbek, jakiby powstał dla Skarbu z powodu zmian zasłanych podczas przewozu.

§ 19. Wtórnik listu konwojowego, również podpisany przez przedsiębiorcę wysyłającego lub jego upoważnionego zastępcę, otrzymuje skarbowy organ nadzorczy danego przedsiębiorstwa, który przesyła go skarbowemu organowi nadzorcemu przedsiębiorstwa odbierającego. Jeżeli przedsiębiorstwo, odbierające przesyłkę podlegało nadzorowi tego samego organu, co i przedsiębiorstwo wysyłające, wtórnik listu konwojowego będzie przez ten organ zatrzymany w celu następnego porównania z pierwotnym przy przyjmowaniu przesyłki.

§ 20. W razie konieczności zmiany miejsca przeznaczenia przesyłki podczas jej przewożenia, przedsiębiorstwo wysyłające powinno zawiadomić o tem organ kontroli skarbowej miejsca znajdowania się przesyłki, który w liście konwojowym czyni wzmiankę o zmianie miejsca przeznaczenia przesyłki i ewentualnem przedłużeniu terminu jej dostarczenia oraz zawiadomienia o wszystkim skarbowe organy nadzorcze przedsiębiorstwa wysyłającego i odbierającego, poprzednio oznaczonego jako odbierające. W tym wypadku wtórnik listu konwojowego winien być przesłany organowi kontroli skarbowej nowego miejsca przeznaczenia przesyłki.

§ 21. Zmiana miejsca przeznaczenia przesyłki może nastąpić nawet po jej nadejściu do miejsca odbioru, ale przed załatwieniem listu konwojowego.

W tym wypadku można zaniechać zbadania ogólnej ilości spirytusu w przesyłce, jeżeli spi-

rytus znajduje się pod nienaruszonym urzędowym zamknięciem lub stałym urzędowym dozorem.

§ 22. Jeżeli zajdzie potrzeba przelania lub przepakowania przesyłki podczas przewozu, przewoźcy powinien zawiadomić o tem najbliższy organ kontroli skarbowej, który przede wszystkim stwierdza stan urzędowych zabezpieczeń, porównywa znaki i numery naczyń z danymi listu konwojowego, następnie zdejmuje urzędowe zabezpieczenia, sprawdza stan naczyń względnie opakowań, w których ma być umieszczona zawartość przesyłki, pełni stały nadzór nad przelaniem względnie przepakowaniem, oraz zabezpiecza ponownie przesyłkę. Wszystkie te swoje czynności stwierdza w liście konwojowym.

O ile przewiduje się przed wysłaniem przesyłki konieczność przelania spirytusu na stacji kolejowej z beczek do cystern, lub z cystern do beczek, należy o tem zaznaczyć w odnośnej rubryce listu konwojowego.

§ 23. Wolno łączyć w jednej cysternie zawartość kilku przesyłek, pochodzących od jednego nadawcy, a przeznaczonych dla jednego odbiorcy.

§ 24. Jeżeli zabezpieczenie urzędowe zostanie podczas transportu nadwreżone względnie zerwane lub też naczynie zostanie uszkodzone w ten sposób, że umożliwiony będzie dostęp do jego zawartości, przewoźcy ma obowiązek zawiadomić o tem najbliższy organ kontroli skarbowej, który powinien stwierdzić stan rzeczy, ustalić jego przyczynę, sprawdzić zawartość spirytusu w naczyniu uszkodzonym lub z nadwreżonym zamknięciem, sprawować nadzór nad ewentualnem przelaniem zawartości z naczynia uszkodzonego do innego i nałożyć nowe urzędowe zabezpieczenie. O powyższych czynnościach organ kontroli skarbowej zaznacza na 4 stronie listu konwojowego.

§ 25. Po nadejściu przesyłki spirytusu wraz z listem konwojowym przedsiębiorca względnie jego zastępca zgłasza ją do odbioru, wracając organowi nadzorcemu pierwotnie listu konwojowego, poczem następuje jej przyjęcie w obecności skarbowego organu nadzorczego danego przedsiębiorstwa.

Organ ten powinien być obecny przez cały czas dokonywania przyjęcia, w szczególności osobiście sprawdzić stan urzędowych zabezpieczeń i zgodność innych zewnętrznych cech przesyłki z danymi listu konwojowego.

§ 26. Po przyjęciu przesyłki skarbowy organ nadzorczy wypełnia odpowiednie rubryki listu konwojowego, dotyczące jego załatwienia i zaświadcza jej odbiór na liście konwojowym własnoręcznym podpisem i nieczecia urzędowa oraz stwierdza zgodność dokonanych wpisów w odnośnej księdze przedsiębiorstwa. Zgodność odbioru przesyłki stwierdza także odbiorca swoim podpisem na liście konwojowym.

Przewoźcemu na jego żądanie winien odbiorca wydać pokwitowanie z odbioru przesyłki i listu konwojowego.

§ 27. Po otrzymaniu wtórnika listu konwojowego skarbowy organ nadzorczy sprawdza go

z danymi, zawartymi w pierwopisie i w razie stwierdzenia zgodności tych danych, czyni o tem wzmiankę na wtórniku, wypełnia rubryki wtórnika dotyczące załatwienia listu konwojowego i własnoręcznym podpisem oraz pieczęcią organu poświadcza zgodność z odpowiednimi rubrykami pierwopisu. Wypełniony w ten sposób wtórnik przesyła się do Dyrekcji Państwowego Monopoliu Spirytusowego, a skarbowemu organowi nadzorcemu przedsiębiorstwa wysyłającego, oraz odnośnym władzom skarbowym II instancji no jednym egzemplarzu protokółarnego zestawienia wyników przwiecia; pierwopis zaś pozostaje w przedsiębiorstwie, odbierającym przesyłkę, jako załącznik do właściwej księgi (Wzór Nr 13 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1925 r. o oczyszczaniu i magazynowaniu spirytusu Dz. U. R. P. Nr. 132 poz. 946).

§ 28. W razie stwierdzenia przy przyjmowaniu przesyłki:

1) znacniejszego przekroczenia terminu dostawy,

2) uszkodzenia lub zerwania urzędowego zabezpieczenia względnie uszkodzenia naczyń,

3) ubytków, przekraczających dozwolone zaniki drogowe,

4) istotnych niezgodności pomiędzy pierwopisem listu konwojowego, a jego wtórnikiem lub jednego z nich z cechami przesyłki,

skarbowy organ nadzorczy przedsiębiorstwa odbierającego winien sporządzić protokół i przedłożyć go urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów, który wszczynna dochodzenie, w celu ustalenia przyczyn tych zmian względnie niezgodności i zabezpieczenia interesów Skarbu.

W tym wypadku wypełniony i zaświadczony wtórnik listu konwojowego, a w razie stwierdzenia jego niezgodności z pierwopisem, także ten ostatni przesyła się urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów prowadzącemu dochodzenie, przyczem o wszczęciu dochodzenia i przesłaniu wtórnika urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów skarbowy organ nadzorczy przedsiębiorstwa odbierającego zawiadamia skarbowy organ nadzorczy przedsiębiorstwa wysyłającego. W wypadkach odesłania pierwopisu w celu dochodzenia, sporządza się odpis listu konwojowego jako załącznik do księgi przedsiębiorstwa (§ 27).

C. Przesyłki, idące za świadectwem przewozowym.

§ 29. Świadectwo przewozowe składa się z 3 części: właściwego świadectwa, wtórnika i grzbietu. Poszczególne przedsiębiorstwa, wysyłające spirytus lub wyroby ze spirytusu, składają corocznie właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów zeszyty druków świadectw przewozowych dowolnej grubości w celu oznaczenia zeszytu liczbą porządkową, przesyłają go, ponumerowania zawartych w nim świadectw i zaświadczenia ich ilości w zeszycie. Każde świadectwo przewozowe i każdy wtórnik po-

winny być opatrzone pieczęcią urzędu z oznaczeniem bieżącego roku.

Zeszyty druków świadectw przewozowych mogą być używane tylko w ciągu tego roku kalendarzowego, na jaki zostały wydane. Po upływie tego roku skarbowy organ nadzorczy danego przedsiębiorstwa kasuje nieużyte druki w zeszycie.

Urzędy skarbowe akcyz i monopolów prowadzą rejestr wydawanych zeszytów, w którym zaznaczają, jakiemu przedsiębiorstwu i za jaką liczbą bieżąca zeszyt został wydany. Z początkiem roku kalendarzowego należy rozpocząć nową numerację wydawanych zeszytów.

§ 30. Przed wysłaniem przesyłki przedsiębiorca lub jego upoważniony zastępca winien wypełnić wszystkie części świadectwa przewozowego, przyczem ogólna zawartość spirytusu w przesyłce w stustopniowych litrach powinna być oznaczona słownie i liczbami.

§ 31. W razie załączenia przy wystawieniu świadectwa przewozowego jakiegokolwiek omyłki, należy omyłkowy zwrot przekreślić i widocznie sprostować, a dokonane sprostowanie omówić i stwierdzić własnoręcznym podpisem przedsiębiorcy wysyłającego. Zabrania się wszelkiego wywierania, podskrobywania i t. d. w świadectwie przewozowym.

Jeżeli sprostowanie omyłki następuje znaczniejsze trudności, wszystkie części druku świadectwa przewozowego należy przekreślić i w całości pozostawić w zeszycie, a do sporządzenia świadectwa przewozowego użyć następnego druku.

§ 32. Świadectwo przewozowe, sporządzone i podpisane przez przedsiębiorcę lub jego upoważnionego zastępcę, wydaje się odbiorcy względnie przewoźcemu, a w razie przewozu publicznymi środkami przewozowymi, dołącza się do listu przewozowego.

§ 33. Wtórnik świadectwa przewozowego, również podpisany przez przedsiębiorcę lub jego upoważnionego zastępcę, otrzymuje nadzorczy organ skarbowy przedsiębiorstwa wysyłającego i przesyła go nadzorcemu organowi skarbowemu przedsiębiorstwa odbierającego. Jeżeli by przedsiębiorstwo, odbierające przesyłkę, podlegało nadzorowi tego samego organu co i przedsiębiorstwo wysyłające, wtórnik świadectwa przewozowego pozostaje u tegoż organu.

§ 34. W razie zmiany miejsca przeznaczenia przesyłki, idącej za świadectwem przewozowym, przewoźca ma zawiadomić o tej zmianie skarbowy organ nadzorczy przedsiębiorstwa wysyłającego, który z kolei zawiadamia o tem skarbowy organ nadzorczy przedsiębiorstwa poprzednio oznaczonego jako odbierające, w celu przekazania wtórnika świadectwa przewozowego skarbowemu organowi nadzorcemu nowego miejsca przeznaczenia przesyłki.

§ 35. Po otrzymaniu przesyłki wraz ze świadectwem przewozowym przedsiębiorca lub jego upoważniony zastępca zaznacza na świadectwie przewozowym o przwieciu przesyłki i wpisuje otrzymana ilość spirytusu lub wyrobów ze spirytusu do właściwej księgi, jeśli takowa go obowiązuje.

Przewoźcemu na jego żądanie należy wydać pokwitowanie z odbioru przesyłki i świadectwa przewozowego.

§ 36. Organy nadzoru uprawnione są do sprawdzania według własnego uznania zgodności danych, przytoczonych w poszczególnych częściach świadectwa przewozowego z cechami przesyłki i jej zawartością oraz rozchodowami, względnie przychodowami, pozycjami właściwych ksiąg, tudzież zgodności danych pierwopisu z danymi wtórnika i grzbietu świadectwa przewozowego.

W razie stwierdzenia istotnych niezgodności pomiędzy pierwopisem świadectwa przewozowego, a jego wtórnikiem lub jednego z nich z cechami przesyłki, przedsiębiorca odbierający ma zawiadomić o tem skarbowy organ nadzoru, który protokółami stwierdza stan rzeczy i przesyła protokół wraz z wtórnikiem świadectwa przewozowego, a w razie stwierdzenia jego niezgodności z treścią pierwopisu, także z tym ostatnim właściwemu urzędowi skarbowemu, prowadzącemu dalsze dochodzenie.

CZEŚĆ II.

Przywóz spirytusu i wyrobów ze spirytusu z zagranicy.

§ 37. Spirytus i napoje, wyrabiane ze spirytusu, mogą być przywożone z zagranicy lub obszarów, na które nie rozciąga się ustawa o monopolu spirytusowym jedynie na mocy zezwolenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Inne wyroby ze spirytusu, które przy wwozie na obszar monopolowy podlegają opłacie skarbowej, mogą być przywożone z zagranicy lub obszarów niemonopolowych jedynie na mocy każdorazowego zezwolenia władzy skarbowej II instancji.

Wykaz wyrobów ze spirytusu, podlegających przy przywozie z zagranicy lub niemonopolowych obszarów opłacie skarbowej, zostanie ogłoszony przez Ministra Skarbu.

§ 38. Podróźni, przekraczający granicę za paszportem zagranicznym, mogą przywozić z zagranicy spirytus i napoje ze spirytusu bez zezwolenia w ilości, nieprzekraczającej 1 litr objętościowy.

Ilość ta, przewożona w naczyniach otwartych, nie podlega opłacie skarbowej.

W innym wypadku pobiera się opłatę skarbową, przy czem moc spirytusu przyjmuje się za 96%, zawartość absolutnego alkoholu w napojach, wyrabianych ze spirytusu, za 45%.

§ 39. Napoje, wyrabiane ze spirytusu, przywożone z zagranicy, lub obszarów niemonopolowych w stanie gotowym nie mogą zawierać ponad 45% alkoholu i nie mogą być sprowadzane w butelkach o pojemności mniejszej, niż 1/3 litra.

Postanowienie to nie odnosi się do oryginalnych, wysokoprocentowych esencji, rumów, araków i koniaków, sprowadzanych w beczkach i cysternach do dalszego przerobu na zasadzie osobnych pozwoleń.

Przywóz próbek regulują przepisy celne.

§ 40. W celu uzyskania zezwolenia na przywóz, przywoźący spirytus lub wyroby ze spirytusu, podlegające opłacie skarbowej, składa w Ministerstwie Skarbu, względnie władzy skarbowej II instancji podanie, w którem w miarę możliwości powinien wyszczególnić następujące dane:

- 1) imię, nazwisko i adres, względnie firmę i siedzibę przedsiębiorstwa przywoźącego,
- 2) kraj wysyłający i miejsce odbioru,
- 3) przy przywozie spirytusu — gatunek, moc i ilość spirytusu w litrach 100°, przy przywozie wyrobów ze spirytusu — rodzaj wyrobu i jego gatunek, moc oraz ogólną ilość spirytusu w przesyłce w litrach 100°, przy przywozie wyrobów, w których zawartość spirytusu nie może być ustalona przez badanie alkoholomierzem, należy wykazać także zawartość przesyłki w litrach objętościowych,

4) urząd celny, przez który ma nastąpić przywóz, a przy przywozie z obszarów niemonopolowych organ skarbowy, który ma przyjąć przesyłkę.

§ 41. Przywóz spirytusu i wyrobów ze spirytusu, podlegających opłacie skarbowej może nastąpić tylko przez urzędy celne I klasy.

§ 42. Należną opłatę skarbową oblicza się od zawartości w przesyłce absolutnego alkoholu. Ogólna ilość alkoholu, zawartego w przesyłce i podlegającego opłacie skarbowej, powinna być określona w sposób następujący:

1) Przy przesyłkach spirytusu — na podstawie wagi netto i mocy spirytusu. Dla określenia wagi netto delegowani urzędnicy sprawdzają wagę brutto beczek, cystern lub innych naczyń, tare zaś ustala się według zasad, zawartych w § 43. Próbe na moc należy brać z każdej beczki, cysterny lub innego naczynia, jeżeli jednak nie zachodzą wątpliwości co do prawdziwości przytoczonych przez przewoźącego danych można poprzestać na zbadaniu próby z kilku naczyń, nie mniej jednak od 10%, wybranych według uznania urzędników.

2) W poszczególnych wyrobach ze spirytusu, podlegających opłacie skarbowej, zawartość absolutnego alkoholu określa się w litrach 100° jak następuje:

w araku	60%
w koniaku	60%
w wyrobach wódeczanych	45%
w rumie	75%
w wyrobach kosmetycznych	75%
w wyrobach perfumeryjnych	80%
w ekstraktach i esencjach spirytusowych	70%

objętości płynu w litrach.

Jednakowoż na żądanie przywoźącego zawartość w przesyłce wyrobów ze spirytusu absolutnego alkoholu musi być stwierdzona zapomocą alkoholomierza, a w wyrobach zawierających obok spirytusu cukier, syropy, ekstrakty i t. d. zapomocą aparatu odpędowego.

W razie takiego żądania odnośnie do przesyłek wyrobów ze spirytusu, w których zawartość absolutnego alkoholu nie może być określo-

na zapomocą alkoholomierza lub aparatu odpędowego, wyznaczeni urzędnicy pobierają po dwie próby każdego gatunku wyrobów, nakładają na nie urzędowe pieczęcie i w tym stanie przesyłają urzędowi właściwemu do przeprowadzenia analizy zawartości alkoholu. Zawartość absolutnego alkoholu winna być ustalona w stopniach objętościowych. Po otrzymaniu wyniku analizy ustala się ogólna ilość w przesyłce absolutnego alkoholu na podstawie zawartości alkoholu w danym gatunku i objętości lub wagi netto przesyłki.

Zadanie zbadania zawartości w przesyłce absolutnego alkoholu zapomocą aparatu odpędowego lub w drodze analizy może być zgłoszone tylko w urzędach celnych pierwszej klasy.

§ 43. Przy przesyłkach spirytusu lub wyrobów ze spirytusu w beczkach, cysternach lub innych naczyniach, pojemność ich, względnie tarę, przyjmuje się według oryginalnej faktury wysyłającego przedsiębiorstwa, o ile nie zachodzą wątpliwości co do prawdziwości danych przytoczonych w tej fakturze. W tym ostatnim przypadku należy sprawdzić istotną wagę lub objętość płynu cechowaną miarą.

§ 44. Opłata skarbową powinna być uiszczona jednocześnie z opłatą celną. Zabrania się odroczenia uiszczenia opłaty skarbowej.

Opłata skarbową powinna być wpłacona na rachunek Dyrekcji P. M. S. według stawek, obowiązujących w dniu jej pobrania stosownie do obowiązującego rozporządzenia Ministra Skarbu (art. 21 ustawy o monopolu spirytusowym Dz. U. R. P. z roku 1925 Nr. 102, poz. 720).

CZEŚĆ III.

Wywóz spirytusu i wyrobów ze spirytusu zagranicę.

A. Wywóz spirytusu.

§ 45. Spirytus w stanie surowym lub oczyszczonym, przekraczający wewnętrzne zapotrzebowanie, może być wywożony zagranicę lub na obszary niemonopolowe jedynie przez spółdzielcze organizacje, działające na mocy statutu, zatwierdzonego przez Ministra Skarbu (art. 5 ustawy o monopolu spirytusowym). W granicach zezwolenia poszczególne odprawy spirytusu zagranicę lub na obszary niemonopolowe następują na zlecenie władzy skarbowej II instancji.

§ 46. W celu uzyskania zezwolenia na wywóz spirytusu, wywoźca składa w Ministerstwie Skarbu przez D. P. M. S. podanie, w którym w miarę możliwości powinien wyszczególnić następujące dane:

- 1) firmę i siedzibę spółdzielczej organizacji,
- 2) miejsce wysłania i kraj odbierający,
- 3) gatunek, moc i ilość spirytusu w litrach 100°.
- 4) urząd celny, względnie przy wywozie na obszar niemonopolowy inny organ skarbowy, przez który ma nastąpić wywóz.

§ 47. Po otrzymaniu zlecenia władzy skarbowej II instancji, wywoźca zgłasza u inspek-

tora kontroli skarbowej wysyłkę przez doreczenie wypełnionego listu konwojowego, w którym należy podać liczbę i datę zezwolenia Ministra Skarbu.

§ 48. Inspektor, przyjmujący zgłoszenie o zamierzonym wysłaniu, sprawdza zgodność jego z otrzymanym zleceniem oraz ustala według zasad podanych w § 42 niniejszego rozporządzenia zawartość absolutnego alkoholu w przesyłce.

Badanie i odprawa przesyłki winny odbywać się w przemysłowym lub handlowym zakładzie wysyłającego przez inspektora kontroli skarbowej z udziałem drugiego urzędnika kontroli skarbowej. Przesyłka po zbadaniu, aż do czasu jej wysłania, powinna pozostawać pod urzędowym zamknięciem lub stałym urzędowym nadzorem.

§ 49. Odprawa i przewóz przesyłki do urzędu celnego, wzgl. innego organu skarbowego, odbywa się na ogólnych zasadach, dotyczących miejscowego obrotu spirytusem i wyrobami wódczanymi w kraju za listem konwojowym.

Wywożony spirytus i wyrobów ze spirytusu adresuje się do właściwego urzędu celnego, do którego przesyła się również wtórnik listu konwojowego i przewozowego.

§ 50. Do przesyłek spirytusu, wywożonych zagranicę stosuje się przepisy celne z odchyleniami i uzupełnieniami, przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu.

W szczególności zgłoszenie (zadeklarowanie) przesyłki, sprawdzanie, czy zachodzą formalne warunki do przeprowadzenia odprawy, rewizja przesyłki zewnętrzna i wewnętrzna, odprawa przesyłki i jej potwierdzenie oraz przekazywanie przesyłek następuje zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania celnego.

Przy przesyłaniu spirytusu do wolnego miasta Gdańska stosuje się dotychczasowe przepisy.

B. Wywóz wyrobów ze spirytusu.

§ 51. Wszystkie wyroby ze spirytusu mogą być wywożone zagranicę za zwrotem uiszczonej ceny monopolowej (mniej kosztów własnych D. P. M. S.) jedynie na mocy zezwolenia Ministra Skarbu.

§ 52. W celu uzyskania zezwolenia na wywóz, wywoźca składa podanie władzy skarbowej II instancji. W podaniu tem w miarę możliwości należy wyszczególnić następujące dane:

1) imię, nazwisko i adres wywoźcy, względnie firmę i siedzibę przedsiębiorstwa,

2) miejsce wysłania i kraj odbierający,

3) przy wywozie napojów lub innych wyrobów, zawierających spirytus, — rodzaj, gatunek i moc wyrobu, pojemność naczyni oraz ogólna ilość spirytusu w przesyłce w litrach 100%, przy wyrobach płynnych, w których zawartość alkoholu nie może być ustalona alkoholomierzem, należy nadto podać objętość przesyłki w litrach; o ile opłaty mają być zwrócone od ilości spirytusu zużytego do wytworzenia wyrobów, zawartych w przesyłce — rodzaj i gatunek wyrobu oraz ilość spirytusu, zużytego do otrzymania tej ilości wyrobów, która jest zawarta w przesyłce,

4) oznaczenie przedsiębiorstwa, w którym towar został wytworzony,

5) urząd celny, względnie przy wywozie na obszary niemonopolowe organ skarbowy, przez który ma nastąpić wywóz.

§ 53. Po otrzymaniu zezwolenia wywozący wyroby ze spirytusu zgłasza u właściwego organu skarbowego wysyłkę przez doręczenie 2-ech egzemplarzy wypełnionego listu konwojowego, w którym należy podać liczbę i datę zezwolenia.

§ 54. Odprawa wyrobów spirytusowych polega na następujących czynnościach: ze skrzyń lub innych opakowań, które do tej chwili powinny być otwarte, bierze się według wyboru komisji poszczególne naczynia w ilości jednej butelki każdego gatunku, celem stwierdzenia zawartości w nich płynu i mocy, wzamian wziętych prób dopełnia się opakowanie odpowiednią liczbą naczyń. Ilość płynu w próbie określa się miarą cechowaną, zawartość zaś alkoholu stwierdza się wprost przez odstopniowanie spirytusomierzą, a na żądanie eksportera, tudzież w razie domieszki składników, uniemożliwiających użycie spirytusomierza, po uprzedniej destylacji.

Po stwierdzeniu ilości płynu w naczyniach i ogólnej zawartości w nich alkoholu w obecności komisji, odbywa się zamknięcie opakowań, na których komisja nakłada zamknięcia urzędowe, zabezpieczające przesyłkę od możliwości otwarcia jej w czasie przewozu.

§ 55. Do przesyłek napojów ze spirytusu i innych wyrobów z espiytusu, za które po wywiezieniu zagranicę zwraca się opłatę monopolową stosuje się przepisy celne z odchyleniami i uzupełnieniami, przewidzianymi w niniejszem rozporządzeniu. W szczególności zgłoszenie (zadeklarowanie) przesyłki, sprawdzenie, czy zachodzą formalne warunki do przeprowadzenia odprawy, rewizja przesyłki zewnętrzna i wewnętrzna, odprawa przesyłki, jej potwierdzenie oraz przekazywanie przesyłek następuje zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania celnego.

§ 56. Po wywiezieniu zagranicę lub na obszary niemonopolowe napojów, wyrabianych ze spirytusu, względnie innych wyrobów, zawierających spirytus lub wytwarzanych przez użycie spirytusu, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zwraca wywoźcemu uiszczoną cenę zakupu spirytusu, zmniejszoną o koszty własne Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego. Kwotę tę oblicza się od ilości alkoholu zawartego w wywożonych wyrobach. Można ją także obliczać od ilości spirytusu zużytego do wytworzenia wyrobów zawartych w przesyłce, o ile to wyraźnie oznaczono w zezwoleniu na wywóz.

§ 57. W celu otrzymania zwrotu uiszczonej ceny monopolowej, zmniejszonej o koszty własne Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, przedsiębiorca uprawniony do zwrotu winien przedstawić Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego odpowiedni wniosek, poparty dowodami wywozu, po którego otrzymaniu i sprawdzeniu Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wydaje decyzję.

§ 58. Cenę monopolową, zmniejszoną o koszty własne Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, zwraca się według stawek obowiązujących w dniu wywozu zagranicę lub na obszary niemonopolowe. Jednak, jeżeli udowodniono, że opłaty skarbowe, uiszczone od wywożonych wyrobów były niższe, aniżeli obowiązujące w dniu wywozu, to opłaty zostaną zwrócone według stawek istotnie uiszczonych.

§ 59. Wywoźcemu, któremu przysługuje prawo do zwrotu uiszczonych opłat za spirytus, zawarty w przesyłce lub zużyty do wytworzenia wyrobów, zawartych w przesyłce, wywiezionej zagranicę lub na obszary niemonopolowe, może — zamiast zwrotu opłat — być przyznane za zezwoleniem Ministra Skarbu prawo wolnego zakupu spirytusu eksportowego w ilości, odpowiadającej zawartości spirytusu w wywiezionej przesyłce lub ilości spirytusu, zużytego do wytworzenia wyrobów, zawartych w przesyłce, w celu przerobienia nabytego spirytusu na wyroby, przeznaczone do obrotu wewnątrz kraju.

§ 60. Chociażby wywozący złożył wszystkie wymagane dowody (§ 57), opłaty nie będą mu zwrócone, względnie prawo do wolnego zakupu spirytusu eksportowego nie zostanie mu przyznane:

1) jeżeli stwierdzono przy wywozie jakiegokolwiek nadużycie, które mogłoby spowodować uszczerbek dla Skarbu,

2) w razie stwierdzenia, że spirytus pobrany do wytworzenia wyrobów, przeznaczonych na wywóz, został zużyty do innych celów, nie zaś do tych wyrobów,

3) jeżeli przekroczono termin oznaczony do wywozu.

Opłaty uiszczonej, zmniejszonej o koszt własny Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, nie zwraca się wywoźcemu zagranicę lub na obszary niemonopolowe za spirytus oraz wyroby ze spirytusu w ilościach nieprzekraczających — dla spirytusu i wyrobów wódeczanych 15 litrów objętościowych, a dla innych przetworów spirytusowych lub przedmiotów wyrobionych przy użyciu spirytusu — 10 klg.

§ 61. Wolny zakup eksportowego spirytusu, przez osoby, które zobowiążą się wywieźć zagranicę lub na obszary niemonopolowe wyroby z tego spirytusu, może nastąpić za zezwoleniem Ministra Skarbu, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia w wysokości różnicy między ceną spirytusu, przeznaczonego na wódki gatunkowe, a ustaloną ceną spirytusu eksportowego. Różnicę tę oblicza się według cen obowiązujących w dniu złożenia zabezpieczenia, a w razie zmiany tych cen Minister Skarbu może zażądać zabezpieczenia dodatkowego lub zwolnić część zabezpieczenia złożonego. W zezwoleniu ustala się sposób przeprowadzenia kontroli nad prawidłowym użyciem pobranego spirytusu, ewentualnie określa się ilość wyrobów, które powinny być otrzymane przy użyciu do ich sporządzenia pewnej ilości spirytusu, nadto oznacza się termin, w ciągu którego wyroby te mają być wywiezione. Złożone zabezpieczenie będzie zwrócone, o ile

wyroby z zakupionego spirytusu eksportowego zostaną wywiezione zagranicę lub na obszary niemonopolowe we właściwym czasie z dotrzymaniem wszelkich warunków, ustalonych dla czynności wywozowych.

§ 62. Wywóz wyrobów ze spirytusu może odbywać się tylko przez urzędy celne pierwszej klasy.

Przy wywozie do wolnego miasta Gdańska stosuje się dotychczasowe przepisy.

C. Przepisy końcowe.

§ 63. Przy wywozie spirytusu lub wyrobów ze spirytusu do wolnych składów wywozowych,

poświadczenie odbioru przez taki skład może być za zgodą Ministra Skarbu uznane za równoznaczne z poświadczeniem wywozu zagranicę lub na obszary niemonopolowe, pod warunkiem pozostawienia przesyłki do chwili rzeczywistego wywozu pod urzędowym zamknięciem i stałym dozorem skarbowym.

§ 64. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdzicowski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 11 lutego 1926 roku Nr. 15, poz. 86).

Załączniki do rozp. Min. Sk. z dn. 18 stycznia 1926 r.—poz. 86.

(Strona 1).

Wzór № 1.
Typ A.

Lzba skarbowa w .....

Urząd Skarbowy Akcyz i Monop. Państwowych w .....

Inspektorat Kontr. Skarb. w .....

1) Przedsiębiorstwo wysyłające .....

LIST KONWOJOWY № .....

2) na przewóz spirytusu: $\frac{\text{monopolowego}}{\text{niemonopolowego}}$, $\frac{\text{rolniczego}}{\text{przemysłowego}}$, surówki, rektyfikatu I gat. poślednich gatunków rektyfikatu, pochodzącego z kampanji 192..... r. z .....

do .....

na skutek zlecenia D. P. M. S. z dn. .... 192..... r. L..... Urząd odbiorczy (Akcyz lub Celny).....

Oświadczenie wysyłającego.

Niżej podpisany zgłasza niniejszem organowi kontroli skarbowej do odprawy przesyłkę spirytusu z ilości ..... litrów 100°. Odprawa ma nastąpić w naczyniach .....

Przedmiotową przesyłkę zobowiązuje się dostarczyć do miejsca przeznaczenia w stanie niezmiennym co do ilości i jakości spirytusu i w terminie wyznaczonym.

..... dnia ..... 192..... r.

(Podpis wysyłającego)

Adnotacje kontroli skarbowej w miejscu wysłania.

List konwojowy po zbadaniu przesyłki doręczono wysyłającemu dn. .... 192..... r.

Nażłożono ubezpieczenia .....

Termin dostarczenia przesyłki (słownie) ..... 192..... r.

Użyte naczynia podstawione zostały przez .....

..... dn. .... 192..... r.

(Podpisy urzędników)

Termin dostarczenia przedłużono do ..... 192..... r.

..... dn. .... 192..... r.

(Podpis zezwalającego)

Przy sporządzaniu listu konwojowego zbędne skreślać, a potrzebne podkreślać kolorowym ołówkiem,

dn.

(Podpisy urzędników)

192 r.

(Strona 3).

II. WYNIK URZĘDOWEGO BADANIA W MIEJSCU ODBIORU

Naczyń				Spirytusu					Adnotacje o rodzaju, ilości i stanie urzędowych ubezpieczeń	OBLICZENIE ZANIKÓW I KOSZTÓW PRZEWOZU
Ilość i rodzaj oraz znaki i numera	Waga			Pograżenie alkoholomierza	Temperatura spirytusu		Moc według tablicy	Ilość litrów 100° alkoholu po zastosowaniu redukcji		
	Brutto	Tara	Netto		W naczyniach	W cylindrach				
	Kilogramów lub pojemność w ltr.			17	18	19	20	21		
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
										<p>Wysłano spirytusu . . . . . " ltr. 100°</p> <p>Otrzymano . . . . . " " 100°</p> <p style="text-align: center;">Zanik</p> <p>Nadwyżka . . . . . " ltr. 100°</p> <p style="text-align: center;">Dopuszczalny zanik</p> <p>1. Drogowy 0,5% od odprawionej ilości . . . . . " ltr. 100°</p> <p>2. Za przewóz spirytusu w drodze do innych naczyń każdorazowo 0,25% od ilości przełanej, razem . . . . . % " ltr. 100°</p> <p style="text-align: right;">Razem . . . . . " ltr. 100°</p> <p>Ujawniony ubytek przekracza dozwolone zanki o . . . . . " ltr. 100°</p> <p>Należność za nadmierny zanik w ilości . . . . . " ltr. 100° po zł. . . . . gr. . . . . za litr w ogólnej sumie . . . . . zł. . . . . gr. wpłacono do P. K. O. na konto D. P. M. S. 30500 w dniu . . . . . 192 . . . . . r.</p> <p>Koszty przewozu według załączonego listu przewozowego . . . . . zł. . . . . gr.</p> <p>Protokółarne zestawienie wyników przesłano do miejsca odprawy w dn. . . . .</p>

dn. . . . . 192 . . . . . r.

(Podpisy urzędników)

(Strona 4).

III. ZMIANY W DRODZE

Wzór № 1.
Typ B.

(Strona 1).

Izba Skarbowa w _____
 Urząd Skarbowy Akcyz
 i Monopolów Państwowych w _____
 Inspektorat Kontr. Skarbowej w _____

LIST KONWOJOWY № _____

na przewóz gotowych wyrobów wódczanych i innych przetworów spirytusowych z _____
 do _____

Urząd odbiorczy _____

Oświadczenie wysyłającego.

Niżej podpisany zgłasza niniejszem organom kontroli skarbowej do odprawy wyszczególnioną wewnątrz przesyłkę wyrobów ze spirytusu zobowiązując się dostarczyć ją do miejsca przeznaczenia w wyznaczonym terminie i w stanie niezmienionym.

dn. _____ 192__ roku.

(Podpis wysyłającego)

Adnotacje kontroli skarbowej w miejscu wysłania.

List konwojowy po sprawdzeniu przesyłki doręczono stronie dn. _____ 192__ r.

Na opakowania nałożono ubezpieczenia _____

Termin dostarczenia (słownie) _____ 192__ r.

dn. _____ 192__ r.

(Podpisy urzędników)

Termin dostarczenia przedłużono _____ 192__ r.

dn. _____ 192__ r.

(Podpis zezwalającego)

(Strona 2).

L. Z G Ł O S Z E N I E W Y S Y Ł A J A C E G O														
Imię i nazwisko wzgl. nazwa fir- my i adres od- biorcy a przy wysyłkach za- granicę kraj i urząd celny	Opakowań		Ilość i rodzaj		W a g a		Gatunek wyrobów wzgl. rodzaj przetworów		Moc (‰ zawartość alkoholu)		Naczyn o pojemności w litrach objętościowych		Ogólna ilość	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
						Ilość sztuk		Litrow objęto- ściowych		Zawartość alkoholu w litrach 100 ^o		Cena monopolowa spirytusu, z którego wyroby względnie przetwory wyprodukowano		U W A G I

(Podpis wysyłającego)

dn.

192 r.

(Strona 4).

III. Z M I A N Y W D R O D Z E

IV. ZAŁATWIENIE W URZĘDZIE CELNYM

1. Przesyłka nadeszła z dn. _____ 192__ r. Po sprawdzeniu ubezpieczeń, które znaleziono nieuszkodzonymi, dokonano badania na wrywki zawartości opakowań naczyń. Zbadano opakowanie _____ i „ _____ ” naczyń i stwierdzono zgodność z listem konwojowym. Następnie opakowanie po zamknięciu ubezpieczono i przesyłkę w dn. _____ 192__ r. wypuszczono zagranicę.

dn. _____ 192__ r.

(Podpisy urzędników)

2. Przesyłka nadeszła w dn. _____ 192__ r. Przy sprawdzeniu urzędowe ubezpieczenia znaleziono uszkodzone i przeto zawartość przesyłki dokładnie zbadano. O wynikach badania sporządzono protokół, który dołącza się do niniejszego.

dn. _____ 192__ r.

(Podpisy urzędników)

Wzór № 2.

Świadcstwo przewozowe № .....
 na przewóz spirytusu z .....
 do .....

Dla kogo, dokąd i na podstawie jakiego zezwolenia	Ogólna ilość litrów 100 ^o	Marszruta	Imię i nazwisko dozorującego transport

Wzór № 2.

Wtórnik świadectwa przewozowego № .....
 na przewóz spirytusu z .....
 do .....

Dla kogo, dokąd i na podstawie jakiego zezwolenia	Ogólna ilość litrów 100 ^o	Marszruta	Imię i nazwisko dozorującego transport

Wzór № 2.

Odcinek świadectwa przewozowego № .....
 Dnia ..... 19 .. r.

Wypuszczono spirytusu:

Skąd .....

Do kogo .....

Dokąd .....

Ilość litrów 100° .....

(Podpisy)

(Strona 1).

Wzór № 5.

Izba Skarbowa w .....

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych

w .....

Inspektorat Kontr. Skarb. w .....

R E J E S T R

przesyłek spirytusu i wyrobów wódczanych ekspedycji pod firmą .....

znajdującej się w ..... a należącej do ..... № ..... r. 192

(Strona 2).

№ porządkowy	Data otrzymania przesyłki w ekspedycji	P R Z Y C H Ó D								U W A G I
		Listu konwojowego względnie świadectwa przewozowego		Nazwa firmy względnie imię i nazwisko oraz adres		Opakowań		Spirytusu względnie wyrobów wódczanych		
		Data	Liczba	Wysyłającego	Odbiorcy	Ilość	Rodzaj	Ilość litr. objętość.	Zawartość alkoholu w litr. 100 ^o	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

(Strona 3).

№ porządkowy	Data wysłania przesyłki pod adresem odbiorcy	R O Z C H Ó D								U W A G I
		Listu konwojowego względnie świadectwa przewozowego		Nazwa firmy lub imię i nazwisko oraz adres		Opakowań		Spirytusu względnie wyrobów wódczanych		
		Data	Liczba	Wysyłającego	Odbiorcy	Ilość	Rodzaj	Ilość litrów płynu	Zawartość alkoholu w litrach 100 ^o	
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

Przepisy celne.

86.

OKÓLNIK Nr. DC. 1136/II/26.

w sprawie zmiany brzmienia punktu 4 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 18 grudnia 1925 r. L. DC/12881/II/25 o zwalnianiu od cła darów amerykańskich (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 2, poz. 45 z r. 1926).

Do Dyrekcji Cel w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku, Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Punkt czwarty okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 18 grudnia 1925 r. w sprawie zwalniania od cła darów amerykańskich (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 2, poz. 45 z r. 1926), otrzymuje następujące brzmienie:

4) do podania strona winna dołączyć deklarację według załączonego wzoru:

D E K L A R A C J A.

Stwierdzam, że przesyłka nadesłana mi przez ..... z ..... stanowi dar i zawiera przedmioty przeznaczone wyłącznie do mego osobistego użytku.

Jednocześnie obowiązuję się nie odstępować nikomu otrzymanych w darze przedmiotów i

przyjmuje do wiadomości, że w razie niedotrzymania tego zobowiązania będą pociągnięty do odpowiedzialności karnej za przemytnictwo.

..... dn. ....

Podpis odborcy przesyłki.

Warszawa, dnia 4 lutego 1926 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Cel.

87.

OKÓLNIK L. DC/960/III/26.

w sprawie dat uprawniających do korzystania z ulg celnych.

Do wszystkich Dyrekcyj Cel Urzędów Celnych, oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku:

W związku z rozporządzeniami z dnia 7 i 9 grudnia 1925 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 123, pp. 878 i 879) oraz rozp. z dn. 22 stycznia 1926 r. w sprawie prolongowania terminów na ulgową odprawę celną towarów (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 57), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Dla towarów, objętych rozporządzeniem z dn. 7 grudnia 1925 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 878), datą, uprawniającą do korzystania z ulg, jest na ogólnych zasadach data zgłoszenia towaru do ocenia.

A zatem z ulg powyższych korzystać mogą tylko towary zgłoszone do ocenia w czasie od 11 grudnia do 31 grudnia 1925 r. włącznie.

Data przekazania towaru z pogranicznego urzędu do wewnętrznego nie może być w tych wypadkach brana pod uwagę.

2. Natomiast dla towarów, podpadających pod postanowienia rozporządzeń z dnia 9 grudnia 1925 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 879) z dn. 22 stycznia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 57) za daty, uprawniające do korzystania z ulg celnych, należy uważać daty zgłoszenia tych towarów w okresie od 11 grudnia 1925 r. do 15 marca 1926 r. włącznie w pogranicznych urzędach celnych do odprawy, względnie do przekazania do wewnętrznego urzędu celnego, a to stosownie do postanowień: § 6 rozporządzenia z dnia 9.XII 1925 r. i § 1 rozporządzenia z dn. 22.I. 1926 r.

Warszawa, dnia 6 lutego 1926 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Cel.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

88.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 stycznia 1926 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 października 1925 r., w sprawie terminu ogłoszenia wykazu stanowisk we władzach i urzędach państwowych na r. 1926 (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 812).

Na zasadzie art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustalony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 812) termin ogłoszenia wykazów stanowisk we władzach i urzędach państwowych na r. 1926 przedłuża się do końca kwietnia 1926 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Al. Skrzyński.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Wł. Raczkiewicz.*

Minister Spraw Wojskowych:

(—) *Żeligowski.*

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Dr. S. Piechocki.*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

(—) *St. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Osiecki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) *Kiernik.*

Minister Kolei:

(—) *Chądzyński.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *B. Ziemięcki.*

Minister Robót Publicznych:

(—) *Moraczewski.*

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych:

(—) *J. Radwan.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 6 lutego 1926 roku Nr. 11, poz. 72).